

In Memoriam Tiny Hölscher

Voor te lezen op uitvaart din middag 2 dec door Zr Leny Droogh

Tiny is geboren in Den Haag als tweede in een hecht, warm en ook religieus gezin met acht kinderen. Ze hadden het thuis goed en gingen geregeld met vader en moeder naar bos en strand in de omgeving van Rijswijk en Scheveningen. Na een korte tijd in Amstelveen vlakbij Schiphol, verhuisden ze in het begin van de oorlog naar Amsterdam, waar het wat veiliger zou zijn.

Hier ging Tiny naar de MULO in de Jordaan en in 1944 haalde ze haar diploma. Ze wilde graag lerares worden. Maar door de ziekte van haar moeder, de hongerwinter en angstige tijden in het laatste jaar van de oorlog, kwam het er niet van. Wel haalde ze haar middenstands- en handelsdiploma.

Na de oorlog verhuisde het gezin weer terug naar Amstelveen. Via een tante die in het klooster zat, werd Tiny gewezen op de Witte Zusters, want ze wilde per se naar de missie. Dat idee had ze al vroeg in haar hoofd. Haar opleiding tot onderwijzeres volgde ze via een schriftelijke cursus, die ze deed naast het drukke gezinshuishouden. Daarna deed ze nog een jaar kweekschool in Amsterdam, voordat ze als postulante intrad bij de Witte Zusters in Maarn in 1952. Hier voelde ze zich direct thuis.

In 1954 vertrok ze vanuit klooster Sancta Monica in Esch naar Algiers voor het internationale vormingsjaar. Haar broer Jan, die op een schip werkte, is haar hier nog komen opzoeken. Na een korte kennismaking met het Engelse onderwijssysteem in Engeland, werd Tiny in '56 voor 6 maanden uitgezonden naar een boardingschool in Nabingo, Oeganda. Hier leerde ze verder Engels in de praktijk. Vervolgens werd ze naar Ilondala in Zambia (het toenmalige Rhodesië) gestuurd, alwaar ze les gaf op een meisjesschool en huisbezoeken deed op de fiets. Na 2 jaar werd ze overgeplaatst naar Karema in Tanzania, ze

werd daar hoofd van een meisjesschool. Dit lag aan het Tanganyika-meer, dus alle vervoer ging per boot. Hier leerde ze KI Swahili en werkte ze goed samen met de Tanzaniaanse zusters en onderwijskrachten. Het jaar daarna verhuisde de school naar Sumbawanga en deed ze haar eeuwige professie aldaar. De onafhankelijkheid van Tanzania in '61 maakte veel indruk op Tiny.

Na n jaar of 5 werd de school overgedragen aan een Afrikaanse dochtercongregatie en vertrok Tiny naar Chala, waar ze na twee jaar ook de school overdroeg aan een inlandse congregatie. Na 11 jaar Afrika mocht Tiny in '66 voor t eerst op verlof naar Nederland, eindelijk zag ze haar familie weer en kon ze wat uitrusten. Er was veel veranderd in Nederland, zeker na het Tweede Vaticaans Concilie. Na haar vakantie, werd ze benoemd voor Kenia als novicemeesteres van een jonge Afrikaanse zustercongregatie. Hier moest ze de boel opnieuw reorganiseren naar een noviciaat 'nieuwe stijl'. Het was een enorme uitdaging, maar ze was er heel gelukkig. In '73 werden deze Assumption Sisters helemaal zelfstandig.

Hierna ging ze voor 2 jaar naar Londen om mee te werken aan een nieuwe opleiding voor eigen kandidaten en jonge zusters. In '75 werd Tiny gekozen als provinciaal overste van Nederland. Hier heeft ze de omslag en verhuizing naar andere kloosterbejaardenoorden en verzorgingshuizen in gang gezet, omdat de congregatie niet meer zelf voor de bejaarde zusters kon zorgen. Dit was niet makkelijk, maar uiteindelijk is iedereen goed terecht gekomen en is zich toch missionaris blijven voelen binnen een Nederlandse setting.

Na het overlijden van haar vader, waar Tiny veel verdriet van had, ging ze terug naar Kenia. Ze was gevraagd om hier een opleidingscentrum en conferentieoord op te zetten waar religieuzen van allerlei congregaties konden komen voor vorming en bijscholing. Niet vlak daarna overleed ook haar moeder. In '87 werd ze Provinciaal overste voor Kenia, Oeganda en Ethiopië. Vooral dat laatste land was gevaarlijk en zeer moeilijk bereikbaar.

In 1990 had Tiny een Sabbatjaar en ging ze een Bijbelstudie volgen in Chicago, Amerika. Hier trof ze haar broer Frans die in Texas werkte als missionaris. Na deze studie, keerde Tiny terug naar Tanzania waar ze wederom een studieprogramma opzette voor Afrikaanse congregaties, nu op verschillende locaties, ook in Kenia. Zo reisde ze weer heel wat af.

Voor de 2^e keer werd ze -in 2001- opnieuw overste van Nederland. Nu was haar taak om verschillende gemeenten op te heffen en het klooster Sancta Monica in Esch te verkopen. De zusters verhuisden naar Molenweide in Boxtel of Terhaghe in Eindhoven. Het Regiokantoor bleef in de Prins Bernardstraat.

Nadat ze in 2007 overste af was, ging Tiny in de Molenhof wonen, voor het eerst alleen en geheel zelfstandig, dat was wel even wennen! Ze kreeg weer wat meer tijd voor haar familie en kennissen. Ze gaf lezingen en deed veel vertaalwerk voor de congregatie. Ook reisde ze nog naar kapittels en speelde orgel in de kapel. Medio '21 verhuisde ze naar afd. Aquamarijn van het Wereldhuis, hier voelde ze zich prima op haar plek.

Tiny heeft zich volop ingezet voor haar eigen congregatie en de vorming van jonge zusters, en ook voor de ontwikkeling en zelfstandigheid van nieuwe Afrikaanse zustercongregaties. Ze zorgde ervoor dat alle oudere zusters in Nederland een goed onderdak en goede zorg kregen. Het charisma en de geschiedenis van de Witte Zusters was haar veel waard en ze bleef hierop hameren. Ze las alle beleidsstukken totdat het niet meer ging. Ze maakte PowerPointpresentaties en mailde erop los. Op het laatst kreeg ze steeds meer moeite om zich uit te drukken, tot haar grote frustratie. Ze was dankbaar voor de kansen die ze gekregen heeft en de vele landen die ze heeft gezien. Ze is 96 jaar oud geworden en heeft vorig jaar nog haar 70-jarig Professiefeest gevierd. Lieve Tiny, we zullen 'je bemoeienissen' gaan missen en wensen je de Eeuwige Vrede toe bij de Heer. Amen.